

ŽUPNIJSKI LIST

SV. TROJICA PODLEHNIK
veliki traven – maj 2026

Spoštovani farani!

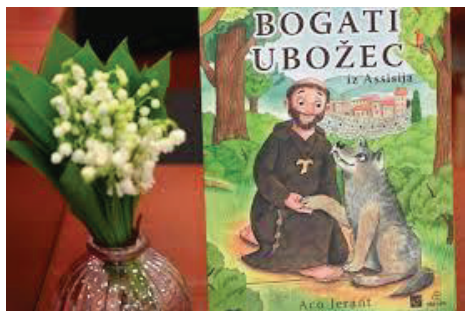
Kolikokrat smo že ugotovili, kako čas hiti! Hiti in to ni le (morda vsaj včasih) zaskrbljujoče, ampak je hkrati tudi dobro; dobro, ker so z vsakim novim časom v ospredju novi poudarki in tako vsa bogata paleta našega bivanja.

Najprej smo z vstajenjskim jutrom ponovno zaživali velikonočni čas. Slovesna Aleluja, vstajenjska procesija, velikonočne pesmi polne veselja in upanja,... učenca na poti v Emavs in »tujec«, ki ju vrne v

Jeruzalem in v novo življenje z Njim,...vse to je naša velika noč in nas kot takšna spodbuja k poglobljenemu obhajanju nedelje. Le-ta izvira iz velike noči. Sveti oče jo imenuje »tedenska velika noč« in ob tem povdarja dvoje: najprej praznovanje nedelje na splošno, nato pa nedeljsko evharistijo (sv. mašo) kot najboljšo obliko praznovanja nedelje. Prvi dan tedna, prvi dan stvarjenja in dan Gospodovega

vstajenja, naj nas spominja, da so Njegovi vsi časi, kar smo slovesno izrekli tudi ob velikonočni sveči: »Kristus včeraj in danes, začetek in konec, alfa in omega, njegovi so časi in vekovi, njemu slava in oblast vekoma. Amen.«

Drugo obdobje, ki nas vsako leto želi znova nagovoriti, je majnik s svojo šmarnično pobožnostjo. Razodel se bo v vsej svoji čudoviti lepoti bujnega zelenja in cvetja, v razkošju barv in dišav narave, ki se povsod, kamor se ozre oko, bohota z razkošjem življenja.

Občudovanje zunanjega majskega sveta vodi našo misel k spraševanju, kako vse to nastaja, kako se poraja in kako izbruhne v vso to presenetljivo lepoto. In naslednja misel se ustavi v hrepenenju, kako bi človek v svojem življenju sprostil moči. Nekje so namreč korenine tega tudi v nas in smo kot drevo, ki se razzeleni in razcveti in doprinese bogat sad.

Ves mesec bomo zopet ob večerih prepevali: »Spet kliče nas venčani maj, k Mariji v nadzemeljski raj...«. Ko izgovorimo besedo maj, najprej pomislimo na šmarnice, to staro ljudsko pobožnost, posvečeno Mariji. Iti vsak večer skozi dišečo pomlad v cerkev, da z molitvijo in pesmijo počastimo Marijo... Slovenci imamo zelo veliko starih ljudskih pesmi – največ jih govori o božiču in o Mariji. Slednje so tako lepe, da jih težko pozabi, kdor jih je kdaj slišal in prepeval. Širom po naši deleži bodo otroci ob večerih prihajali k šmarnicam, kdaj pa kdaj bodo s seboj povabili starše,... po poti pa bodo lahko nabrali cvetoče marjetice, šmarnice, in se naužili omamnega vonja pokošene trave, domov pa bodo prišli mirni in prerojeni. Tako smo nekoč doživljali žmarnice in šmarnično pobožnost. Kako pa danes? Vse je drugače, drugače, drugačne so tudi šmarnice, tam, kjer se k tej majniški pobožnosti še zbirajo otroci-veroukarji-starši-starejši. Letošnje trojiške (naše) šmarnice bomo prebiral skupaj s sv. Frančiškom Asiškim ob osemstoti obletnici njegovega življenja in zgleda, kako se tudi da živeti po evangeljsko. Nebeška Mati je namreč v njegovo življenje vstopila v vsej lepoti in veličini in jo je postavil za mater njegovi veliki družini.

Tako v teh dneh združujemo velikonočni čas in šmarnično pobožnost, saj je prav Marija bila tista, kije najbolj in vnaprej slutila radost velike noči. To radost in to gotovost je izžarevala na apostole, zato so ob njej tudi spontano doživljali. Zatorej troje: velikonočna skrivnost, Marija v njej in šmarnična pobožnost – kakor trojna pot, po kateri nam je hoditi, da bi tudi mi z vso gotovostjo zasledovali in dosegli svoj cilj – nebesa, po katerih hrepeni človekovo srce, življenje v objemu sv. Trojice.

p. Jože

iz življenja župnije, iz življenja župnije, iz življenja.....

Prvo sveto obhajilo

Potem, ko smo lepo praznovali birmansko slovesnost, je pred nami letošnje prvo sv. obhajilo. Za trinajst naših tretješolcev in prav toliko njihovih družin in za župnijsko občestvo nova slovesnost – pa ne le slovesnost, predvsem nova spodbuda, da bi v tej okrogli belini, v kateri se nam daruje naš vstali in poveljani Gospod, zares prepoznavali njega samega in ljubezen, s katero se nam daje. Teden, ki je pred nami, želimo tako preživeti, da bo nedeljska slovesnost praznik naše ljubezni do evharistije in Njegove bližine. Prvo sv. obhajilo bo takoj – nasledno nedeljo, 10. 5. ob 10h. Starši in prvoobhajanci boste seveda k pripravi na to slovesnost posebej povabljeni.

Duhovsko in trojiško žegnanje

Tako radi imenujemo naslednja dva praznična dneva, ki bosta obogatila že tako ali tako bogat mesec majnik. Na Rodnem vrhu bomo sv. Duha, tretjo Božjo osebo, ki danes vodi Cerkev in tudi nas opogumlja za življenje iz vere, počastili na binkoštno nedeljo – 24. 5. pri pozni sv. maši (10h). Slovesno sv. mašo bo daroval p. Andrej Sotler, ki

gotovo še vedno podoživlja čas, ko je sam kot župnik imel na skrbi »svetoduško« podružnico.

Takoj po binkoštni nedelji je že nedelja sv. Trojice – župnijsko žegnanje. Sv. Trojica je naša župnijska zavetnica. Nekateri hudomušno dodajajo, da za nas skrbi »najvišja inštanca« - Oče, Sin in Sveti Duh. To je seveda res, zato pa je hkrati res tudi, da smo nenehno pred velikim izzivom, da naš vsakdanjih oblikuje sobivanje, ki bo čim bolj podobno božji ljubezni. Le-ta je seveda najvišji in najlepši zgled ljubezni, ki se mu sami bližamo, saj smo le samo ljudje. Žegnanjski dan naj bo nova spodbuda pri našem prizadevanju za to. Obhajali ga bomo 31. 5. pri sv. maši ob 10h; daroval jo bo p. Danilo Holc in kloštra na Ptuj.

Srečanje ŽPSa

V mesecu sušcu / marcu smo v Cerkvni Slovesnem volili nove Župnijske pastoralne svete (ŽPS). Tudi v naši župniji se je to zgodilo. Naš nadškof msgn. Alojzij Cvikl oz. nadškofija je njim, ključarjem in članom Gospodarskega sveta pripravila priznanja za omenjene službe v Cerkvni. ŽPSu jih bomo razdelili na majniškem srečanju, ki ga bomo imeli v torek, 12. 5. po šmarnični pobožnosti. Ključarjem in članov GS pa na srečanju, ki bo pozneje - po dogovoru.

»Mir vam bodi! In ko je bil to rekel, jim je pokazal roke in stran. Razveselili so se učenci, ko so videli Gospoda.« (Jn 20, 19-20)